

ที่ มท ๐๘๐๒.๔/ว ๑๖๓๗

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้อนุมัติให้หม่อมหลวงกฤษณ์กมล กมลาตร์ ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สังกัดกองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น เดินทางไปราชการต่างประเทศ ณ สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๒๕ - ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อเข้าร่วมโครงการ 19-IN-80-GE-WSP-B: Workshop on Developing Standards for Smart Cities โดยองค์การเพิ่มผลผลิตแห่งเอเชีย เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ

ในการนี้ ข้าราชการดังกล่าวได้จัดทำรายงานผลการเดินทางไปราชการต่างประเทศ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๑๙ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์การรายงานการไปราชการ การไปร่วมประชุม ศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ณ ต่างประเทศ และการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ข้อ ๔ การเดินทางไปราชการ ประชุม สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ณ ต่างประเทศ เพื่อพัฒนาบุคลากรและ/หรือการพัฒนางานขององค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ ให้เสนอรายงานต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานต้นสังกัด ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ เดือน หลังจากการเดินทางกลับ และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๐๙ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เรื่อง หลักเกณฑ์การรายงานการไปราชการ ประชุม สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ณ ต่างประเทศ และการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ข้อ ๕ ให้หน่วยงานที่ส่งบุคลากรไปราชการ ประชุม สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ณ ต่างประเทศ และการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ จัดทำข้อมูล และเก็บรวบรวมรายงานการไปราชการฯ ไว้ในเว็บไซต์ของหน่วยงานนั้นๆ (เว้นแต่กรณีที่เป็นเอกสาร หรือรายงานที่ระบุชั้นความลับไว้) ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ เดือน หลังจากการเดินทางกลับ ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรในสังกัด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอประชาสัมพันธ์รายงานผลการเดินทางไปราชการต่างประเทศของข้าราชการดังกล่าวข้างต้นให้บุคลากรในสังกัดทราบ โดยสามารถสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมที่เว็บไซต์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น www.dla.go.th หัวข้อ “หน่วยงานภายใน” หน่วยงาน “กองการเจ้าหน้าที่” เมนู “การเดินทางไปราชการต่างประเทศ”

กองการเจ้าหน้าที่

กลุ่มงานวางแผนอัตรากำลังและพัฒนาสมรรถนะ

โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๒๐๔

โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๖๖๓๗

ผู้ประสานงาน นางวนิชชา จิตธรรมมา โทร. ๐๘๙ ๑๕๑ ๙๓๑๕

แบบรายงานผลการไปราชการ ประชุม สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ณ ต่างประเทศ

๑. ชื่อ - สกุล...ม.ล.กฤษณ์กมล..กมลาศน์...ตำแหน่ง...นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ.....
สังกัด (สถจ./สำนัก/กอง)...พัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น.....
และคณะรวม จำนวน.....๑.....คน
๒. ประเทศที่เดินทางไป (ชื่อประเทศอย่างเป็นทางการ)
.....สาธารณรัฐเกาหลี.....
๓. ระยะเวลาในการเดินทาง
ระหว่างวันที่.....๒๕.....เดือน...มีนาคม...พ.ศ. ...๒๕๖๒...ถึงวันที่...๒๙...เดือน...มีนาคม...พ.ศ. ...๒๕๖๒...
๔. สถานที่สำคัญที่เดินทางไปศึกษาดูงาน ประชุม สัมมนา อบรม
๔.๑...ศูนย์ปฏิบัติการขนส่งมวลชนและการบริการข้อมูลข่าวสาร กรุงโซล (Transport Operation and.....
...Information Service, Seoul City).....
๔.๒...ศูนย์ปฏิบัติการเมืองอัจฉริยะ เมืองโอสัน (Smart City Operation Center, Osan City).....
๕. วัตถุประสงค์ในการเดินทาง
๕.๑...เพื่อศึกษาแนวคิดเมืองอัจฉริยะ (Smart City Concept).....
๕.๒...เพื่อดูงานการใช้ระบบข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data), ข้อมูลเปิด (Open Data), โครงสร้างพื้นฐาน.....
...ด้านข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data Infrastructure: SDI) ในการบริหารจัดการระบบจราจรอัจฉริยะ..
...และระบบรักษาความปลอดภัยอัจฉริยะ.....
๕.๓...เพื่อแลกเปลี่ยนการดำเนินงานด้านเมืองอัจฉริยะกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก.....
๖. งบประมาณในการเดินทาง (งบประมาณจากต้นสังกัด/งบประมาณจากหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ)
...ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเดินทางไป-กลับระหว่างสนามบินและที่พัก รวมทั้งสิ้น ๒๗๐ USD (๘,๕๕๙.๐๐ บาท...
...ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒).....
๗. ประโยชน์ที่ทางราชการ/ประชาชน ได้รับจากการไปราชการต่างประเทศในครั้งนี้
๗.๑...การขยายผลแนวคิดเมืองอัจฉริยะไปสู่ระดับท้องถิ่น.....
๗.๒...การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านเมืองอัจฉริยะกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ..
๘. ปัญหา/อุปสรรค/สภาพปัญหาโดยสรุปที่พบเห็นจากการเดินทางไปราชการในครั้งนี้
๘.๑...แนวคิดเมืองอัจฉริยะยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับหลาย ๆ ประเทศ หรือหลายประเทศยังมีข้อจำกัด.....
...ในการนำแนวคิดเมืองอัจฉริยะไปดำเนินการ ทำให้มีข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้.....
๘.๒...การประชุมเชิงปฏิบัติการมีระยะสั้น (๑ สัปดาห์) ทำให้ไม่สามารถเรียนรู้ถึงแนวคิดเมืองอัจฉริยะ.....
...ในเชิงลึก.....
๙. ข้อเสนอแนะ/แนวคิดที่จะนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับข้อ ๗
๙.๑...ควรเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการขยายผลแนวคิดเมืองอัจฉริยะในระดับท้องถิ่น.....
๙.๒...ควรจัดทำความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสร้างเครือข่าย.....
...ความร่วมมือในการดำเนินงานด้านเมืองอัจฉริยะในระดับท้องถิ่น.....

****หมายเหตุ**** ให้จัดทำรายงานจำนวนไม่เกิน ๕ หน้า โดยเนื้อหาภายในประกอบด้วยรูปภาพ
และคำอธิบาย

เอกสารประกอบแบบรายงานผลการไปราชการ ประชุม สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดุจงาน ณ ต่างประเทศ

๑. แนวคิดเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

เนื่องจากในปัจจุบัน โลกต้องเผชิญความท้าทายใหม่ ๆ และหลายรูปแบบ ได้แก่ ความเป็นเมือง (Urbanization), สังคมผู้สูงอายุ, ความขัดแย้งทางสังคม, ความไม่เท่าเทียม, ความเสียหายทางธรรมชาติ, มลพิษ, วิกฤติพลังงาน, ภาวะโลกร้อน, ภัยธรรมชาติ และทรัพยากรทดถอย (Resource Depletion) จึงทำให้เกิดแนวคิดเมืองอัจฉริยะขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวแบบองค์รวม (Holistic) และบูรณาการ (Integration) ซึ่งการใช้แนวคิดเมืองอัจฉริยะในการแก้ไขปัญหาครอบคลุมถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งทางด้านสุขภาพ, เวลาและความสะดวก, ความปลอดภัย, การดำรงชีวิต, การทำงาน, การเชื่อมต่อทางสังคม, การมีส่วนร่วมของประชาชน และคุณภาพสิ่งแวดล้อม

แนวคิดเมืองอัจฉริยะสามารถแบ่งออกได้เป็น ๖ ด้านหลัก ได้แก่ เศรษฐกิจอัจฉริยะ (Smart Economy), การสัญจรอัจฉริยะ (Smart Mobility), สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ (Smart Environment), การดำรงชีวิตอัจฉริยะ (Smart Living), ภาครัฐอัจฉริยะ (Smart Government) และประชาชนอัจฉริยะ (Smart People) โดยทั่วไปกระบวนการในการสร้างเมืองอัจฉริยะมี ๑๐ ขั้นตอน ประกอบด้วย ๑) ค้นหาว่ามีปัญหาอะไรที่ต้องการแก้ไข ซึ่งแต่ละเมืองย่อมมีปัญหาและความต้องการของตนเอง ๒) แสวงหาผู้นำเพื่อดำเนินงาน ๓) จัดทำวิสัยทัศน์ โดยทุกภาคส่วนเพื่อมุ่งไปสู่จุดหมายเดียวกัน ๔) เริ่มดำเนินงาน ๕) แบ่งปันนวัตกรรมข้อมูลและสิ่งจูงใจ ๖) เผยแพร่การดำเนินงาน ๗) ให้การศึกษาแก่ประชาชน ๘) ให้นักการเมืองเข้ามามีส่วนร่วม ๙) ดำเนินงานอย่างระมัดระวัง และ ๑๐) วางกรอบการดำเนินงานโดยใช้แนวคิดจากล่างขึ้นบน (Bottom-up)

ทั้งนี้ การสร้างเมืองอัจฉริยะจำเป็นต้องใช้ระบบดิจิทัลและเทคโนโลยีในการสนับสนุนการดำเนินงาน ได้แก่ อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT), ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data), ข้อมูลเปิด (Open Data), ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System: GIS), ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence)

๒. การปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practices)

๒.๑ เขตบริหารพิเศษฮ่องกง

สาธารณรัฐประชาชนจีนได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มเมืองอัจฉริยะในเขตอ่าวใหญ่ (Greater Bay) ซึ่งประกอบด้วย กวางโจว เฉิ่นเจิ้น มาเก๊า และฮ่องกง โดยในแผนดังกล่าวมีการสนับสนุนการใช้ข้อมูลเปิด, โครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data Infrastructure), ภาพสถานการณ์ร่วมกัน (Common Operation Picture), มาตรฐานร่วมของเมืองอัจฉริยะ, ระบบขนส่งมวลชนอัจฉริยะ, พลังงานอัจฉริยะ, การบริหารราชการอัจฉริยะ, ชุมชนอัจฉริยะ, การบูรณาการข้อมูลขนาดใหญ่, การรับรองลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์, ระบบการจ่ายเงินอิเล็กทรอนิกส์, ศูนย์กลางการศึกษาและความสามารถพิเศษ, ศูนย์กลางนวัตกรรมและเทคโนโลยี และระบบอุตสาหกรรมสมัยใหม่ เป็นต้น

เพื่อให้เป็นไปตามแผนดังกล่าว ฮ่องกงได้กำหนดนโยบายด้านต่าง ๆ ตามแนวคิดเมืองอัจฉริยะ ดังนี้

(๑) ประชาชนอัจฉริยะ (Smart People) ได้แก่ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้การวิจัย, การเพิ่มแหล่งเงินทุนให้กับกองทุนวิจัย, การรวมกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษทางเทคโนโลยี และการสนับสนุน สะเต็มศึกษา (STEM: Science, Technology, Engineering and Mathematics)

(๒) ภาครัฐอัจฉริยะ (Smart Government) ได้แก่ การฝึกอบรมข้าราชการ, การเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารภาครัฐ, การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐโดยนวัตกรรมเชิงบวก, การนำเทคโนโลยีมาใช้ในหน่วยงาน ภาครัฐ, การปรับปรุงและเพิ่มขีดความสามารถให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government) และการเพิ่ม ขีดความสามารถของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายโดยการใช้อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง

(๓) สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ (Smart Environment) ได้แก่ การใช้พลังงานทางเลือก

(๔) การดำรงชีวิตอัจฉริยะ (Smart Living) ได้แก่ การจัดตั้งศูนย์สุขภาพตำบลอัจฉริยะ, การส่งเสริมเทคโนโลยีชีวภาพ และการปรับปรุงสภาพให้ทันสมัย (เพื่อความปลอดภัยและรองรับภัยพิบัติ)

(๕) เศรษฐกิจอัจฉริยะ (Smart Economy) ได้แก่ การสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรม รอบใหม่, การส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยีและการสื่อสาร, การลงทุนในเทคโนโลยีล้ำสมัย และมีลักษณะเฉพาะ และการพัฒนาเทคโนโลยี ๕G

(๖) การสัญจรอัจฉริยะ (Smart Mobility) ได้แก่ การจัดทำระบบการเก็บข้อมูลและแอปพลิเคชัน สำหรับรถประจำทาง และการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นมิตรสำหรับคนเดินเท้า

ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถนำนโยบายดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติ ฮ่องกงได้ดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อม ไปสู่อนาคตโดยคำนึงถึงประเด็นดังต่อไปนี้

(๑) การขับเคลื่อนการบริหารจัดการอย่างครบวงจร (Solution-Driven) โดยการใช้ เทคโนโลยีในการต่อสู้กับปัญหาที่แก้ไม่ได้

(๒) การใช้คนเป็นศูนย์กลาง (Human-Centric) โดยการปลดปล่อยศักยภาพของคน ทั้งทางด้าน ความคิดสร้างสรรค์ ด้านนวัตกรรม และด้านการเพิ่มผลผลิต

(๓) ความยั่งยืน (Sustainable) โดยการดำเนินการผลิตที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ให้น้อยที่สุด

(๔) ความครอบคลุม (Inclusive) โดยทุกคนต้องได้รับประโยชน์จากการปฏิวัติอุตสาหกรรม ๔.๐

๒.๒ ประเทศญี่ปุ่น

เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นได้มีการกำหนดนโยบายสังคม ๕.๐ (Society 5.0) ขึ้น ทำให้เกิดการตื่นตัว และมีการนำแนวคิดเมืองอัจฉริยะไปปรับใช้และดำเนินการในหลายพื้นที่และหลายรูปแบบ โดยมีกรณีตัวอย่าง ที่สำคัญ ดังนี้

(๑) ชุมชนเมืองที่ซับซ้อน (Complex Urban Area)

- เมือง Kashiwanoha ได้มีการใช้ระบบโครงข่ายสำหรับส่งไฟฟ้าอัจฉริยะแบบครบวงจร (Smart Grid) และได้จัดทำแผนในการใช้ไฟฟ้า โดยสนับสนุนให้มีการผลิตและกักเก็บกระแสไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือกไว้ในช่วงเวลาที่ใช้ปริมาณไฟฟ้าสูงซึ่งแตกต่างกันตามแต่ละภาคส่วน (สำนักงานและโรงแรมจะใช้ปริมาณไฟฟ้าสูงในช่วงวันทำงาน ในทางกลับกันภาคการพาณิชย์จะใช้ปริมาณไฟฟ้าสูงในช่วงวันหยุด)

- เมือง Fujisawa ได้ส่งเสริมการให้บริการสาธารณะแบบบูรณาการ ๕ ด้าน ได้แก่ พลังงาน (การใช้พลังงานแสงอาทิตย์), ความปลอดภัย (การใช้กล้อง CCTV), การสัญจร (การใช้รถและจักรยานไฟฟ้า), ความเป็นอยู่ที่ดี (การให้สวัสดิการสังคมผ่านระบบดิจิทัล) และชุมชน (การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชน)

(๒) บ้านที่อยู่ห่างจากชุมชน (Detached House) เมือง Sagami-hara Hikarigaoka Echo ได้สนับสนุนให้ทุกบ้านที่อยู่ห่างจากชุมชนติดตั้งแผงกำเนิดพลังงานแสงอาทิตย์ และมีการเฝ้าระวังการใช้พลังงานของอาคารพาณิชย์ทั้งหมดของเมือง

(๓) บ้านที่เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน (Communal House) เมือง Nishi-Shinjuku ได้ใช้ระบบการบริหารจัดการการใช้ไฟฟ้าเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยจะมีระบบแจ้งขอความร่วมมือไปยังผู้ใช้ไฟฟ้าให้ประหยัดการใช้ไฟฟ้าในช่วงที่มีความต้องการใช้ปริมาณไฟฟ้าสูง ซึ่งผู้ที่ให้ความร่วมมือในการประหยัดไฟฟ้าจะได้รับผลตอบแทนเป็นแต้มสะสมไว้ใช้จ่ายค่าไฟฟ้าแทนเงิน

(๔) อาคารพาณิชย์ (Commercial Facility) เมือง Sakai ได้สนับสนุนการนำน้ำเสียกลับมาใช้ใหม่และการสร้างพลังงานความร้อนจากการบำบัดน้ำเสีย

(๕) สถานศึกษา (Educational Facility) มหาวิทยาลัย Chubu ได้นำแนวคิดในการใช้ไฟฟ้าอย่างสมดุล, การลดปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ และการเปิดเผยผลการดำเนินการต่อสาธารณะ มาใช้ในมหาวิทยาลัย ซึ่งทำให้ปริมาณการใช้ไฟฟ้าสูงสุดของมหาวิทยาลัยและปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ในพื้นที่มหาวิทยาลัยลดลง

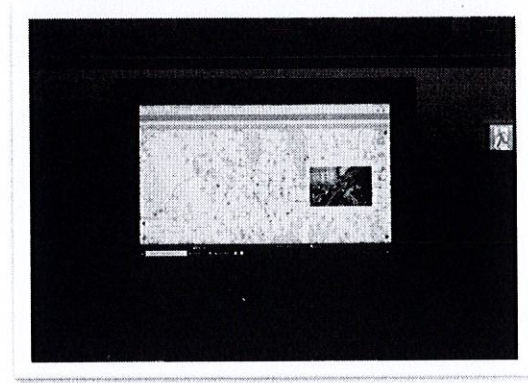
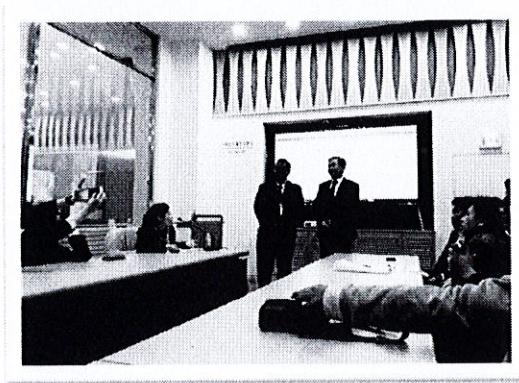
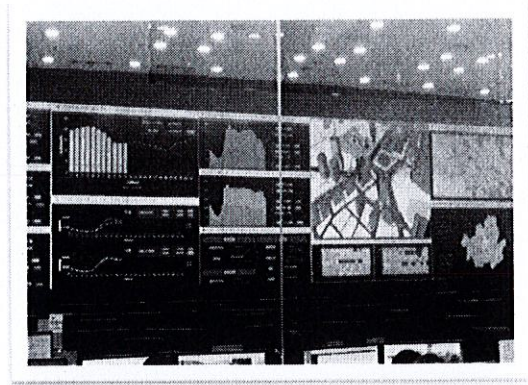
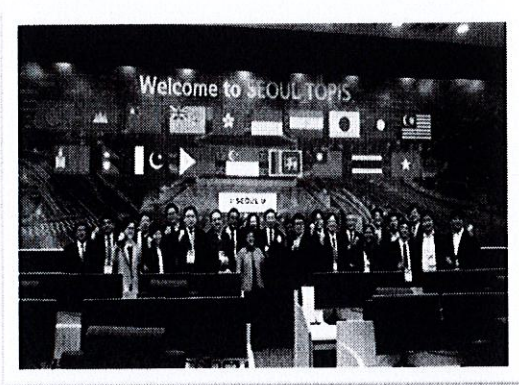
(๖) นิคมอุตสาหกรรม (Industrial Complex) เมือง Sendai ได้บูรณาการการใช้พลังงานของโรงงานอุตสาหกรรมโดยใช้อุปสงค์และอุปทานเป็นฐาน นอกจากนี้ ยังสนับสนุนความร่วมมือในการแบ่งปันพลังงานระหว่างภาคการเกษตร ภาคการพาณิชย์ และภาคอุตสาหกรรม

๓. การศึกษาดูงาน

๓.๑ ศูนย์ปฏิบัติการขนส่งมวลชนและบริการข้อมูลข่าวสาร กรุงโซล (Transport Operation and Information Service, Seoul City) ในครั้งนี้ ศูนย์ฯ ได้นำเสนอเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดทำระบบขนส่งมวลชนอัจฉริยะ โดยการใช้ระบบข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในการวิเคราะห์ความเร็วรถ, จำนวนรถ, ภาพจากกล้อง CCTV, อุบัติเหตุ, การใช้บัตรโดยสาร, การปฏิบัติการของรถโดยสารประจำทาง, ที่จอดรถ และสภาพอากาศ ในระบบเวลาจริง (Real-time) ผ่านข้อมูลเปิด (Open Data) ที่ได้รับจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือ ทำให้ตอบสนองต่อปัญหาการจราจรติดขัดและอุบัติเหตุได้อย่างทันที่ทันที่ ในทางกลับกัน ศูนย์ฯ ยังแบ่งปันข้อมูลที่ให้กับผู้ใช้รถใช้ถนนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ การกระจายข่าวการจราจร และป้ายถนนแบบอิเล็กทรอนิกส์

นอกจากนี้ ศูนย์ได้นำเสนอถึงขีดความสามารถของระบบขนส่งมวลชนของกรุงโซล ดังนี้

- (๑) การบูรณาการเดินทางทั้งรถโดยสารประจำทางและรถไฟฟ้าใต้ดินโดยการใช้บัตรโดยสาร T-money ซึ่งนอกจากจะใช้จ่ายค่าโดยสารแล้วยังนำไปใช้ซื้อของแทนเงินสด
- (๒) การให้บริการเช่ารถจักรยานผ่านเครื่องอัตโนมัติ
- (๓) การส่งเสริมให้ประชาชนใช้ระบบแบ่งปันการใช้รถ (Car-sharing) ซึ่งช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม และการจราจรติดขัด

๓.๑ ศูนย์ปฏิบัติการเมืองอัจฉริยะ เมืองโอซัน (Smart City Operation Center, Osan City) ในการนี้ ศูนย์ฯ ได้นำเสนอเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย โดยการใช้ระบบข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data), กล้อง CCTV และโปรแกรมจดจำใบหน้า ในการวิเคราะห์หาผู้กระทำความผิดหรือผู้ที่อยู่ระหว่างการหลบหนี ที่ผ่านมา พบว่าการกระทำความผิดมีตั้งแต่กรณีเล็กน้อย เช่น การทิ้งขยะในที่สาธารณะและการทำลายทรัพย์สิน ไปจนถึงกรณีร้ายแรง เช่น การทำร้ายร่างกาย และการลอบวางเพลิง ซึ่งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของศูนย์ฯ ก็ช่วยอำนวยความสะดวกให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยนั้น นอกจากการติดตามและจับกุมผู้กระทำความผิดแล้ว ศูนย์ฯ ยังใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเฝ้าระวังและป้องกันการกระทำความผิด รวมถึงการเตือนผู้ที่กำลังจะกระทำความผิดด้วย หากระบบพบว่าผู้ที่มีแนวโน้มจะกระทำความผิด เช่น มีการถือถุงขยะและเตรียมจะทิ้งขยะในจุดห้ามทิ้ง ระบบก็จะทำการเตือนผ่านลำโพงไปยังผู้ที่กำลังจะกระทำความผิดว่าให้หยุดที่จะการกระทำความผิดนั้น หากยังยืนยันที่จะกระทำความผิดอยู่ก็จะถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งเมื่อผู้กำลังจะกระทำความผิดพบว่าการเฝ้าระวังการกระทำความผิดนั้นอยู่ ก็มักจะยกเลิกความคิดที่จะการกระทำความผิดดังกล่าว

นอกจากนี้ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าวยังช่วยให้ประชาชนขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เช่น การขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจหากเกิดประสพภัยหรือโดนทำร้าย หรือการขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่พยาบาลหากประสพอุบัติเหตุหรือเกิดโรคภัยไข้เจ็บฉุกเฉิน รวมถึงการแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่พยาบาลกรณีพบเห็นผู้กระทำความผิดหรือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน

รายงานผลการไปราชการ ประชุม สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ณ ต่างประเทศ
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนัก/กอง/สจร....พัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น...

ประเทศ	วันที่	รายชื่อผู้เดินทาง/ ตำแหน่ง	วัตถุประสงค์	ประโยชน์ที่ได้รับ/ข้อเสนอแนะ
สาธารณรัฐ เกาหลี	๒๕ มี.ค. - ๒๕ มี.ค. ๖๒	ม.ล.กฤษณ์กมล กมลทัศน์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการ	เข้าร่วมโครงการ Workshop on Developing Standards for Smart Cities	ประโยชน์ที่ได้รับ - ได้รับทราบและแลกเปลี่ยนแนวคิดเมืองอัจฉริยะในระดับสากล - ได้ศึกษาดูงานการใช้ระบบดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการการจราจร (การจราจรอัจฉริยะ) และการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของชุมชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นเมืองอัจฉริยะ ข้อเสนอแนะ - ควรเพิ่มระยะเวลาของโครงการจากเดิม ๑ สัปดาห์ เป็น ๒ สัปดาห์หรือ ๑ เดือน เพื่อให้ครอบคลุมรายละเอียดของแนวคิดเมืองอัจฉริยะทั้งหมด - หากสามารถขยายเวลาโครงการได้ ควรเพิ่มสถานที่ศึกษาดูงาน เพื่อให้ครอบคลุมประเด็นอัจฉริยะด้านอื่น ๆ ได้แก่ การศึกษาอัจฉริยะ การท่องเที่ยวอัจฉริยะ สาธารณสุขอัจฉริยะ และสวัสดิการสังคมอัจฉริยะ เป็นต้น - แนวคิดอัจฉริยะมีความสำคัญกับการพัฒนาประเทศไทยในยุคปัจจุบัน จึงเห็นควรส่งเสริมให้เกิดการขยายผลไปสู่ระดับท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม